

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vt omisso Magno, parerent Alberto & Wentzlai Saxonia ducis filio, & Wilhelmi nouissimi ducis Luneburgensis ex filia nepoti: qui receptus in prouinciam, ab omnibus meritis attollitur honore. Magnus autem eiectus, & arma se vindicare, & nihilominus apud Imperatorem iure experiri contenderat. Albertus sua arma obiecit, repellens insultantem: & in iudicio Cesareo contra se sententiam Magnus reportauit, declarantē nullo iure Magnum ad ducatum Luneburgensem, sed occupatorem fuisse: Qua de re perpetuum illi in iudicio silentium indicitur.

CAPVT XXXVII.

Memorabilem per hæc tempora memorant amales rem, silentio non transeundam: ceterum fides sit apud authores. Karolus Imperator bellum tum gerebat in Philippum Austria ducem: Comparat quisque vires in hostem: agmina educuntur in inuicem ad congressum de proximo. Vidit Imperator longè hostem superare multitudine suas copias: & idèd cui viribus par non erat, ingenio illum superare cōtendit. Euocari clam iubet per amicos tres hostilium duces copiarum: & magno ære expromisso cum illis agit, vt duci suo timorem incutiant, hortenturq; ad fugam: Dolus an virtus quis in hoste requireret? Illi operas pollicentur. Ad dominum suum reuersi, referunt, speculatum abisse copias hostiles, & pro comperto habere, Imperatoris exercitum triplo esse suo maiorem, certam omnibus esse perniciem, nisi fuga in tempore sibi consulant: nunc illum, quid faciat, secum constituere. Quando, inquit, in sola fuga, vt asseritis, praesidium est, consulamus saluti, expectantes viderendæ idonea magis tempora: non est indecorum nobis, cecisse maiori nostro. Ergo collectis armis noctu Philippi

lippius fugit nemine persequente, & in sua se securus recipit. Tres illi viri boni promissione corrupti, ducē suum prodentes, ad Imperatorē reuertuntur, proditiōis prēmia accepturi. Prouiderat Imperator adulterinā aureorum monetā, quæ in valore vicesimā non haberet: eam iussit numerari. Illi alacres tanto ære ditati, redeunt in sua: & iā expendere conati, reppererunt esse falsatā monetam. Redeunt ad Imperatorem, argentarium, & monetarium eius incusantes. Imperator toruis oculis illos reuerberans, Abite, inquit, sarciferi in meritā crucem: merita proditiōis prēmia, nisi protinūs ex oculis euanescentis, accepturi: quam aliam meretur pecuniam vestra proditiō atq; perfidia? adulterinum aurum, adulterino compensatur operi: abite in malam crucem. Illi protinūs, confusi, ex omniū oculis in latibula abiērunt.

CAPVT XXXVIII.

Annus erat post natum Christum septuagesimus primus à millesimo tricentesimo, cū ciues Luneburgenses, iam de Imperatoris mente, deq; iure domini Alberti, & contraria Magno sententiā facti certiores, cū tamen inuictam arcem montis apud oppidum Magnus teneret, & illi non pauca quotidie persentirent ex ea incommoda, statuissentq; rem viribus agere: famulum equitem cum literis hostilia nunciantibus, dispositis ad reditum per omnia celerius agendum, tribus in opportuna loca iumentis, emittunt in arcem Cellensem, ubi dux Magnus mansitabat: Nuncius obseruato tempore, quo erat ad mensam recumbendum, literas exhibuit, quas sciebat non placituras: & prandere iussus, festinabat, expediendæ in oppido rei gratia, reditum pollicitus: mox iumentum conscēdens, celerrimè ad secundum, & iterum prouectus tertium, se ante etiā expectatū recepit

Lune-